

แบบรายงาน

ผลการดำเนินงานวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

ประเภทครูผู้สอน

เรื่อง NAMDIB Model พลิกโฉมทักษะชีวิตและ Soft Power สู่อาชีพยุคใหม่

นวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต
ความสนใจ ความต้องการของผู้เรียนตลาดงาน และ Soft Power

นางสาวสุจิตรา มนทาทิพย์

นางสาวกนกวรรณ ปาประศักดิ์

นางสาวสุทธิดา สมบัติใหม่

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

เอกสารรายงานการพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอผลงาน NAMDIB Model พลิกโฉมทักษะชีวิต และ Soft Power สู่อาชีพยุคใหม่ ของโรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ ซึ่งเป็นนวัตกรรมเชิงระบบที่มุ่งเน้นการปฏิรูปกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับทักษะชีวิต (Life Skills) สมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ และการขับเคลื่อนทุนทางวัฒนธรรมไปสู่มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ยุคใหม่ให้แก่เยาวชนอย่างยั่งยืน โดยได้รับการสนับสนุนและความร่วมมืออย่างดียิ่งจากภาคีเครือข่าย ๓ ประสาน ได้แก่ สถานศึกษา คณะผู้ปกครอง/ชุมชน และสถาบันวิชาชีพเฉพาะทางอย่างวิทยาลัยการอาชีพป่าซาง ตลอดจนปราชญ์ชาวบ้านและผู้ประกอบการในท้องถิ่น เนื้อหาภายในรูปเล่มรายงานฉบับนี้ประกอบไปด้วยรายละเอียดเชิงระบบอันเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา นับตั้งแต่การศึกษาความเป็นมาและสภาพปัญหาอย่างตรงจุดผ่านสารสนเทศความถนัดรายบุคคล การสังเคราะห์ฐานรากแนวคิดทฤษฎีสากลสู่การปฏิบัติ การสร้างสรรค์พิมพ์เขียวขั้นตอนกระบวนการดำเนินงาน ๖ ขั้นตอนของโมเดล ตลอดจนการสะท้อนผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์ในก้าวสำคัญอย่างขั้นตอนปฏิบัติจริง ซึ่งครอบคลุมทักษะอาชีพทั้ง ๕ กิจกรรมสร้างสรรค์มูลค่า ได้แก่ การทำผางประทีปพร้อมสมัย, การแปรรูปน้ำลำไยสด, การออกแบบโคมล้านนา, ศิลป์สร้างสรรค์ถุงกาแฟอัสไซเคิล, วิถีเกษตรยั่งยืนโคกหนองนาโมเดล และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นร่วมกับอาชีวศึกษา รวมถึงการรายงานระบบประกันคุณภาพประเมินผลตามสภาพจริง (PDCA) และแนวทางการขยายผลการใช้นวัตกรรมไปสู่สาธารณะอย่างมีทิศทาง

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นวัตกรรม NAMDIB Model และเอกสารรายงานฉบับนี้ จะไม่เพียงแต่สะท้อนภาพความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียนและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบเท่านั้น หากแต่ยังสามารถทำหน้าที่เป็นต้นแบบวิชาการและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practice) ที่เป็นประโยชน์ให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู ศึกษานิเทศก์ และหน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ ในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพลิกโฉมห้องเรียนดั้งเดิมสู่พื้นที่แห่งการสร้างแรงบันดาลใจและทักษะชีวิตที่พึ่งพาตนเองได้ของเยาวชนไทยในศตวรรษที่ ๒๑ ต่อไป

ขอขอบพระคุณคณะผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะวิทยากรปราชญ์ชุมชน และคณะครูทุกท่านที่มีส่วนร่วมระดมความคิดเห็นและร่วมแรงร่วมใจขับเคลื่อนนวัตกรรมการศึกษานี้ให้สัมฤทธิ์ผลอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนมา ณ โอกาสนี้

คณะกรรมการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา
โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	๗
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ส่งผลงาน	๑
ส่วนที่ ๒ ผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)	๒
๑. ความเป็นมาและสภาพปัญหา	๒
๒. แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา	๔
๓. กรอบแนวคิดในการพัฒนา	๖
๔. ประโยชน์ความสำคัญ	๖
๕. วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนา	๗
๖. หลักการทฤษฎีแนวคิดในการพัฒนา	๗
๗. การออกแบบแนวทางการพัฒนา	๙
๘. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา	๑๘
๙. การนำไปใช้	๒๐
๑๐. การนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนา	๒๒
๑๑. ผลที่เกิดกับสถานศึกษา	๒๓
๑๒. ผลที่เกิดกับครูผู้สอน	๒๔
๑๓. ผลที่เกิดกับผู้เรียน	๒๕
๑๔. การขยายผล/การเผยแพร่	๒๕
ภาคผนวก	๓๒
คำสั่ง	๓๓

ข้อมูลทั่วไปของผู้ส่งผลงาน

๑. ข้อมูลส่วนตัว

๑. นางสาวสุจิตรา มณฑาทิพย์ ตำแหน่ง ครูโรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ
 วันเดือนปีเกิด วันที่ ๑๑ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖
 โทรศัพท์ ๐๙๘-๒๓๔๗๗๓๖
 E-mail : montatip.s๕๕๕@gmail.com
๒. นางสาวสุทธิดา สมบัติใหม่ ตำแหน่ง ครูโรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ
 วันเดือนปีเกิด วันที่ ๑๙ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙
 โทรศัพท์ ๐๘๓-๔๗๓๔๐๖๓
 E-mail : suttida.s๒๕๓๙@gmail.com
๓. นางสาวกนกวรรณ ปาประศักดิ์ ตำแหน่ง ครูโรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ
 วันเดือนปีเกิด วันที่ ๒๑ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐
 โทรศัพท์ ๐๘๑-๓๕๒๕๒๙๕
 E-mail : aom.paprasak@gmail.com

๒. ข้อมูลสถานศึกษา

- ชื่อสถานศึกษา : โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ
 สังกัด : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต ๑
 ระดับการศึกษา : อนุบาล ๒ – ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
 ที่อยู่ : หมู่ที่ ๒๔๕ ตำบลน้ำดิบ อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน
 รหัสไปรษณีย์ ๕๑๑๒๐
 E-mail : Watnamdib๕๑๑๒๐@gmail.com
 ผู้บริหารสถานศึกษา : นายนิติธร วรรณมะกอก
 โทรศัพท์ : ๐๘๔-๓๗๓๗๘๑๖

๓. ชื่อผลงาน

NAMDIB Model พลิกโฉมทักษะชีวิตและ Soft Power สู่อาชีพยุคใหม่

๔. ประเภทผลงาน

ครูผู้สอน

ผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

๑. ความเป็นมาและสภาพปัญหา

ในยุคศตวรรษที่ ๒๑ ที่การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและเศรษฐกิจเกิดขึ้นอย่างก้าวกระโดด ระบบการศึกษาไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายครั้งใหญ่ในการบ่มเพาะเยาวชนให้มีความพร้อมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในอนาคต หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐาน แต่ในทางปฏิบัติ การจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังคงติดอยู่กับกรอบการเรียนรู้เชิงทฤษฎีในห้องเรียน การท่องจำเนื้อหาเพื่อใช้ในการทดสอบวัดความรู้ ส่งผลให้เกิดช่องว่างขนาดใหญ่ระหว่างสิ่งที่เรียนในโรงเรียนกับทักษะที่จำเป็นในโลกแห่งการทำงานจริง เมื่อพิจารณาบริบทของสถานศึกษาในต่างจังหวัดหรือเขตพื้นที่ที่มีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น เช่น วัฒนธรรมล้านนา พบว่าสถานศึกษายังขาดการเชื่อมโยงทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับระบบการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ภูมิปัญญาอันทรงคุณค่าหลายแขนงกำลังสูญหายไปพร้อมกับปราชญ์ชาวบ้านรุ่นเก่า ขณะที่เยาวชนรุ่นใหม่มองว่าประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมดั้งเดิมเป็นเรื่องล้าสมัย ไกลตัว และไม่สามารถนำมาสร้างรายได้หรือขับเคลื่อนชีวิตได้ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและรัฐบาลที่มุ่งเน้นการขับเคลื่อน Soft Power และการสร้าง ทักษะชีวิต (Life Skills) เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก โรงเรียนในฐานะหน่วยงานหลักที่มีบทบาทในการบ่มเพาะเยาวชน จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากการเป็นผู้ส่งผ่านความรู้ไปสู่การเป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจและพัฒนาทักษะ ผ่านการนำทุนทางวัฒนธรรมมาแปรรูปเป็นทักษะอาชีพที่จับต้องได้

จากการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา ทั้งในระดับภาพรวมของสถานศึกษาและข้อมูลรายบุคคล พบสัญญาณเตือนสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาวัฒนธรรมนี้ โดยผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น ๒ มิติ คือ มิติภาพรวมสถานศึกษา คณะเน้นเฉลี่ยในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยเฉพาะในรายวิชาประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีแนวโน้มคงตัวและอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถทำข้อสอบปรนัยที่วัดความจำได้ดี แต่เมื่อประเมินในด้านทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ การเชื่อมโยงเหตุผล และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ผลการประเมินกลับอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ที่สำคัญคือ คณะเน้นการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในข้อ ความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และความภูมิใจในท้องถิ่น มีลักษณะเป็นแบบประเมินเชิงคุณภาพที่ครูให้คะแนนตามความรู้สึก ขาดหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงถึงจิตสำนึกที่กรักบ้านเกิดอย่างแท้จริง มิติรายบุคคล เมื่อเจาะลึกข้อมูลเป็นรายบุคคล พบว่าผู้เรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือกลุ่มหลังห้อง มักมีพฤติกรรมเบื่อหน่ายการเรียนรู้ทฤษฎี ขาดแรงจูงใจในการเข้าเรียน และมีแนวโน้มที่จะหลุดออกจากระบบการศึกษาเนื่องจากมองไม่เห็นอนาคตทางอาชีพ ขณะที่ผู้เรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือกลุ่มหน้าห้อง แม้จะทำคะแนนสอบได้ดี แต่ขาดทักษะการทำงาน

ร่วมกับผู้อื่น ขาดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรม และมีความเครียดสูง ข้อมูลเหล่านี้สะท้อนว่า เป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนร่วมกันของสถานศึกษาจะต้องไม่ใช่การกดดันเพื่อเพิ่มคะแนนสอบเพียงอย่างเดียว แต่ต้องเป็นการกำหนดเป้าหมายที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะชีวิต และทักษะอาชีพ เพื่อสร้างสมดุลให้ผู้เรียนทุกกลุ่ม โดยมีเป้าหมายเชิงตัวเลขและคุณภาพที่ชัดเจน คือ ผู้เรียนร้อยละ ๑๐๐ ต้องได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพผ่านกระบวนการลงมือทำจริง และผู้เรียนรายบุคคลที่มีข้อจำกัดด้านวิชาการต้องค้นพบความสามารถหรือความถนัดของตนเองอย่างน้อย ๑ ด้าน เพื่อเป็นต้นทุนในการดำรงชีวิต

จากการระดมความคิดเห็นร่วมกันระหว่างคณะครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และตัวแทนชุมชน สามารถวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาออกเป็น ๔ ปัญหาหลัก และได้นำมาร่วมกันจัดลำดับความสำคัญโดยพิจารณาจากระดับความรุนแรง ผลกระทบต่อผู้เรียน และความเร่งด่วนในการแก้ไข ดังนี้ อันดับหนึ่ง ขาดทักษะอาชีพและทักษะชีวิตที่สอดคล้องกับยุคสมัย ผู้เรียนจบไปแล้วไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ ขาดทักษะการเป็นผู้ประกอบการ และขาดภูมิคุ้มกันในการเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลกการทำงาน อันดับที่สอง การจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาท้องถิ่นแบบดั้งเดิม การสอนยังเน้นการบรรยาย บรรยายภาศนาเพื่อ ทำให้ผู้เรียนปฏิเสธรากเหง้าวัฒนธรรมของตนเอง และมองไม่เห็นคุณค่าของ Soft Power ท้องถิ่น อันดับที่สาม ขาดความร่วมมืออย่างเป็นระบบจากภาคีเครือข่าย โรงเรียนจัดการศึกษาโดยลำพัง องค์กรความรู้ของปราชญ์ชาวบ้านและภูมิปัญญาชุมชนหลุดลอย ไม่ถูกดึงเข้ามาผสมผสานในหลักสูตรอย่างเป็นรูปธรรม อันดับที่สุด ระบบการวัดและประเมินผลไม่สะท้อนสมรรถนะจริง เน้นการสอบด้วยกระดาษมากกว่าการประเมินชิ้นงานและการเติบโตทางความคิดของผู้เรียน

จากการจัดลำดับดังกล่าว สถานศึกษาจึงเลือกมุ่งเน้นไปที่การแก้ปัญหาอันดับ ๑ และ ๒ เป็นลำดับแรก โดยใช้ปัญหาอันดับ ๓ และ ๔ เป็นเครื่องมือและกลไกในการขับเคลื่อน จึงเป็นที่มาของการบูรณาการปัญหาทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อแก้ไขผ่านกระบวนการออกแบบนวัตกรรมเชิงระบบ เพื่อให้การพัฒนานวัตกรรมมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มี สถานศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพ ดังนี้ ปัจจัยภายใน จุดแข็ง สถานศึกษามีบุคลากรครูรุ่นใหม่ที่มีความสามารถด้านเทคโนโลยีและการออกแบบสร้างสรรค์ มีผู้บริหารที่พร้อมสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงเชิงรุก (Active Learning) และโรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐานหรือแหล่งเรียนรู้เบื้องต้นที่สามารถต่อยอดได้ จุดอ่อน ครูผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์และสังคมศึกษายังขาดทักษะเชิงช่างหรือทักษะวิชาชีพเฉพาะทาง ภาระงานฝากและงานนโยบายของครูมีจำนวนมาก ทำให้เวลาในการพัฒนาหลักสูตรเชิงลึกมีจำกัด รวมถึงงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์สำหรับฝึกปฏิบัติอาชีพมีไม่เพียงพอ ปัจจัยภายนอก โอกาส นโยบายของรัฐบาลในการผลักดัน Soft Power สู่เวทีสากลและการส่งเสริมหลักสูตรทักษะอาชีพระยะสั้น ถือเป็นแรงหนุนสำคัญ นอกจากนี้ในชุมชนรอบโรงเรียนมีปราชญ์ชาวบ้าน ผู้ประกอบการร้านค้า และวิสาหกิจชุมชนที่เข้มแข็ง พร้อมที่จะเข้ามาเป็นเครือข่ายร่วมพัฒนา อุปสรรค กระแสวัฒนธรรมสมัยใหม่และสื่อดิจิทัลดึงดูดความสนใจของเยาวชนไปจากวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความ

คาดหวังของผู้ปกครองบางส่วนที่ยังคงยึดติดกับค่านิยมการศึกษาแบบเดิมที่เน้นให้ลูกหลานเรียนต่อสายสามัญเพื่อเป็นเจ้าคนนายคน มากกว่าการฝึกทักษะอาชีพหรือการทำเกษตรกรรม

เมื่อนำผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และการจัดลำดับความสำคัญของปัญหามาประสานรวมกัน สถานศึกษาจึงได้ตัดสินใจเลือกพัฒนา การพลิกโฉมทักษะชีวิต และ Soft Power สู่อาชีพยุคใหม่ เนื่องจากเป็นปัญหาที่มีความเป็นไปได้สูงที่สุดในการแก้ไขให้สำเร็จ โดยใช้จุดแข็งของครูรุ่นใหม่และโอกาสจากภาคีเครือข่ายปราชญ์ชุมชน มาทลายจุดอ่อนเรื่องงบประมาณและความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อตอบโจทย์นี้อย่างเป็นระบบ สถานศึกษาจึงได้สร้างสรรค์และตกผลึกนวัตกรรมที่ชื่อว่า NAMDIB Model ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้แบบครบวงจร ๖ ขั้นตอน ประกอบด้วย Need Analysis การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการเรียนรู้รายบุคคล Alliance & Involvement การดึงปราชญ์ชาวบ้านและผู้ประกอบการมาร่วมเป็นภาคีเครือข่าย Mindset & Knowledge การปรับกรอบคิดให้เห็นคุณค่าของ Soft Power และประวัติศาสตร์ท้องถิ่น Doing via New Historical Approach ขั้นตอนที่เป็นหัวใจสำคัญ คือการลงมือปฏิบัติจริงผ่านหลักสูตรทักษะอาชีพระยะสั้น ๕ กิจกรรมสร้างสร้งมูลค่า Inspection & Evaluation การประเมินสมรรถนะจริงตามวงจร PDCA Best Practice & Whole-School Approach การยกระดับเป็นแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนและขยายผลสู่ชุมชนอย่างยั่งยืน นวัตกรรม NAMDIB Model จึงไม่ได้ทำหน้าที่เพียงแค่แก้ไขผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่เป็นการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียน เปลี่ยนผ่านจากห้องเรียนที่น่าเบื่อหน่ายสู่พื้นที่แห่งการสร้างแรงบันดาลใจและทักษะอาชีพ เพื่อให้เยาวชนเติบโตไปเป็นประชากรที่มีรากเหง้า มีทักษะชีวิตที่เข้มแข็ง และสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงในโลกยุคใหม่

๒. แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา

การขับเคลื่อนนวัตกรรมให้ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน (Participatory Approach) สถานศึกษาจึงได้จัดประชุมระดมความคิดเห็น (Brainstorming) และทำประชาคมร่วมกันระหว่าง ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตัวแทนผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปราชญ์ชาวบ้าน และผู้ประกอบการในท้องถิ่น เพื่อร่วมกันวิเคราะห์ภาพอนาคตของนักเรียน

ในกระบวนการนี้ คณะทำงานได้ร่วมกันทบทวนสภาพปัญหาผลสัมฤทธิ์และข้อจำกัดในอดีต โดยชี้ให้เห็นว่าการแก้ปัญหาแบบต่างคนต่างทำไม่สามารถสร้างความยั่งยืนได้ ครูผู้สอนสะท้อนถึงข้อจำกัดด้านความเชี่ยวชาญเชิงช่าง ขณะที่ปราชญ์ชาวบ้านยินดีที่จะถ่ายทอดความรู้แต่ขาดทักษะการจัดการเรียนรู้สมัยใหม่ และผู้ประกอบการยินดีสนับสนุนช่องทางตลาด ผลจากการหลอมรวมความคิดเห็นของทุกฝ่ายนำไปสู่ฉันทามติในการสร้างกิจกรรมที่ดึงดูดใจภูมิปัญญามาผสานกับความคิดสร้างสรรค์ร่วมสมัย โดยมีนวัตกรรมเชิงระบบที่ชื่อว่า NAMDIB Model เป็นแกนกลางในการบริหารจัดการและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน

จากสภาพปัญหาที่พบว่าผู้เรียนขาดทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และขาดความสนใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น สถานศึกษาจึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพที่มุ่งผลลัพธ์เชิงประจักษ์ (Outcome-based) ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาจริง ดังนี้ ผู้เรียนระดับชั้นเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐ ได้เข้าร่วมการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริงใน ๕ กิจกรรมสร้างสรรค์ คณะครูและปราชญ์ชาวบ้านร่วมกันพัฒนาหลักสูตรทักษะอาชีพระยะสั้นและกิจกรรมที่บูรณาการ Soft Power ท้องถิ่น จำนวน ๕ กิจกรรม และสถานศึกษามีแหล่งเรียนรู้ประวัติศาสตร์วิถีใหม่และศูนย์ฝึกอาชีพจากในชุมชน ทำให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการพัฒนาทักษะชีวิต (Life Skills) และทักษะอาชีพผ่านกระบวนการลงมือทำจริง โดยมีผลการประเมินสมรรถนะในระดับดีขึ้น ผู้เรียนรายบุคคลที่มีข้อจำกัดด้านวิชาการสามารถสร้างสรรค์ชิ้นงาน แปรรูปผลิตภัณฑ์ หรือมีทักษะเฉพาะทางที่สามารถนำไปต่อยอดสร้างรายได้เสริมระหว่างเรียนได้ ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีและจิตสำนึกรักบ้านเกิด ผ่านการมองเห็นคุณค่าของประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถแปรเปลี่ยนเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจยุคใหม่ได้

การออกแบบนวัตกรรม NAMDIB Model ไม่ได้เกิดขึ้นจากความลอยตัว แต่ถูกวางอยู่บนรากฐานของแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษาที่เป็นสากลและได้รับการยอมรับ ๓ ทฤษฎีหลัก ดังนี้ ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ (Experiential Learning) ของ John Dewey ซึ่งเชื่อว่ามนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดผ่านการกระทำ (Learning by Doing) และการสะท้อนคิดจากประสบการณ์จริง นำมาใช้เป็นฐานในการออกแบบกิจกรรมในขั้น D (Doing) เพื่อเปลี่ยนผู้เรียนจากผู้รับข้อมูล (Passive Receiver) มาเป็นผู้ลงมือสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง แนวคิดการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ (๒๑st Century Skills) และทักษะชีวิต (Life Skills) มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะ ๔Cs ได้แก่ การคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) การสื่อสาร (Communication) และการร่วมมือทำประโยชน์ (Collaboration) ควบคู่กับทักษะอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ทฤษฎีวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA Cycle): ประกอบด้วย Plan (วางแผน), Do (ปฏิบัติ), Check (ตรวจสอบ) และ Act (ปรับปรุงแก้ไข) นำมาใช้เป็นกรอบในการบริหารจัดการนวัตกรรมทั้งระบบ โดยเฉพาะในขั้น I (Inspection & Evaluation) เพื่อรับประกันว่ากระบวนการพัฒนาจะเป็นไปอย่างมีทิศทาง มีการประเมินตามสภาพจริง และเกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

นวัตกรรม NAMDIB Model ได้แปลงแนวคิดทฤษฎีข้างต้นสู่การปฏิบัติจริงในสถานศึกษาอย่างมีเอกภาพและสมเหตุสมผล โดยความเชื่อมโยงแสดงออกผ่านโครงสร้างการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม โดยการนำ ทฤษฎีการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ (Experiential Learning) มาแปรเปลี่ยนเป็นห้องเรียนปฏิบัติการอาชีพในขั้น D (Doing) โดยไม่ได้เน้นให้เด็กนั่งฟังครูบรรยายเรื่องประวัติศาสตร์โคหมหรือผางประทีป แต่เชื่อมโยงทฤษฎีสู่การให้ผู้เรียนเข้าไปนั่งร่วมวงกับปราชญ์ชาวบ้าน ลงมือปั้นดิน ขึ้นโครงไม้ไผ่ และเย็บกระสอบกาแฟด้วยตนเอง การลองผิดลองถูกในสถานการณ์จริงนี้ทำให้เกิดทักษะที่ติดตัว ในขณะเดียวกัน แนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ถูก

สอดแทรกผ่านโจทย์การทำงานที่คร่อมอบหมาย เช่น การให้ผู้เรียนแปลงร่าง น้ำลำไยต้มแบบเดิมหรือ
อุปกรณ์กีฬาแพะเหลือใช้ ให้กลายเป็นเครื่องดื่มแนวโมเดิร์นกราฟต์และกระเปาะแฟชั่นรักษ์โลก ซึ่ง
ผู้เรียนต้องใช้ทั้งความคิดสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์ร่วมกันเป็นทีม และท้ายที่สุด วงจร PDCA
จะถูกฝังอยู่ในขั้น I (Inspection) และ B (Best Practice) เพื่อให้มั่นใจว่าผลผลิตของผู้เรียนจะถูก
ตรวจสอบ ประเมินสมรรถนะรายบุคคล และสะท้อนผลเพื่อพัฒนาชิ้นงานให้ได้มาตรฐานควบคู่กับ
การสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดของโรงเรียน

๓. กรอบแนวคิดในการพัฒนา

๔. ประโยชน์ความสำคัญ

๑. นวัตกรรมส่งเสริมระบบการทำงานข้ามสายงานและการสร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับ
ปราชญ์ชาวบ้านและผู้ประกอบการ ช่วยเพิ่มพูนทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลของ
สถานศึกษา

๒. ครูสามารถนำกรอบแนวคิด NAMDIB Model ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ได้ทันทีโดยไม่ต้องลองผิดลองถูก

๓. การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับนโยบายการขับเคลื่อน Soft Power ท้องถิ่น และ
การพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ของกระทรวงศึกษาธิการอย่างแนบแน่น

๔. ผู้เรียนสร้างสรรค์ชิ้นงานและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่ขายได้จริง ไม่ใช่เพียงแค่การศึกษา
ประวัติศาสตร์ในตำรา

๕. ผู้เรียนเกิดสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ มีทักษะชีวิตที่เข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ และมีรายได้เสริมระหว่างเรียนตรงตามวัตถุประสงค์สูงสุดของนวัตกรรม

๕. วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนา

๕.๑ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต (Life Skills) และทักษะอาชีพยุคใหม่ของผู้เรียน ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) บูรณาการประวัติศาสตร์วิถีใหม่และ Soft Power ท้องถิ่น

๒. เพื่อปรับกรอบคิด (Mindset) และปลูกจิตสำนึกรักบ้านเกิด ให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถนำทุนทางวัฒนธรรมมาต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้

๓. เพื่อพัฒนาหลักสูตรทักษะอาชีพระยะสั้นต้นแบบและแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ๓ ประสาน (โรงเรียน บ้าน ปราชญ์ชุมชนและผู้ประกอบการ) ตามวงจรบริหารงานคุณภาพ PDCA

๕.๒ เป้าหมายในการพัฒนา

เชิงคุณภาพ

๑. ผู้เรียนร้อยละ ๘๕ ขึ้นไป มีผลการประเมินทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการในระดับ "ดี" ขึ้นไป ตามเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

๒. ผู้เรียนกลุ่มที่มีข้อจำกัดด้านวิชาการ ค้นพบความถนัดเฉพาะทางและสามารถนำทักษะจากการปฏิบัติไปใช้สร้างรายได้เสริมระหว่างเรียนหรือพึ่งพาตนเองได้จริง

๓. สถานศึกษามีระบบการทำงานร่วมกับปราชญ์ชาวบ้านและผู้ประกอบการอย่างเป็นระบบ เกิดการส่งต่อองค์ความรู้ดั้งเดิมอย่างถูกต้อง ควบคู่ไปกับการเปิดช่องทางการตลาดในชุมชนให้กับผลผลิตของนักเรียนอย่างยั่งยืน

เชิงปริมาณ

๑. นักเรียนในระดับชั้นเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐ ได้เข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริงในหลักสูตรทักษะอาชีพระยะสั้น

๒. ผู้เรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่ม สามารถสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตที่เป็นรูปธรรมได้อย่างน้อย ๑ ชิ้นงาน/นวัตกรรม ต่อ ๑ กิจกรรมการเรียนรู้

๓. สถานศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรทักษะอาชีพระยะสั้นต้นแบบได้

๖. หลักการทฤษฎีแนวคิดในการพัฒนา

ในการพัฒนานวัตกรรม NAMDIB Model พลิกโฉมทักษะชีวิต และ Soft Power สู่อาชีพยุคใหม่ สถานศึกษาได้ศึกษา ค้นคว้า และสังเคราะห์เอกสาร หลักการ แนวคิด และทฤษฎีทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน เพื่อนำมาใช้เป็นฐานรากวิชาการที่เข้มแข็งและมีความเป็นไปได้จริง

ในการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ โดยสามารถจัดหมวดหมู่และอธิบายความเชื่อมโยงเชิงระบบได้ดังนี้

๖.๑ ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (Experiential Learning) หลักการและแนวคิดทฤษฎีของ John Dewey และ David Kolb มุ่งเน้นว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ที่ฝังลึกและยั่งยืน เมื่อได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติ เฝ้ายืนสถานการณ์จริง และได้สะท้อนคิดจากประสบการณ์ที่ได้รับ การสังเคราะห์สู่การปฏิบัติจริง นำมาใช้เป็นแกนหลักในการออกแบบ ๕ กิจกรรม เปลี่ยนห้องเรียนประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาดั้งเดิมให้เป็นพื้นที่ปฏิบัติการจริง การทำผางประทีปพร้อมสมัยและการออกแบบคอมลันนา ผู้เรียนลงมือปั้น ขึ้นโครง และออกแบบด้วยตนเอง การทำน้ำลำไยสร้างสรรค์และศิลป์สร้างสรรค์ธุงกาแพ เรียนรู้กระบวนการถนอมอาหารและการอัปเดตความรู้ผ่านการทดลองปฏิบัติ วิถีเกษตรโคกหนองนาโมเดล ฝึกทักษะการจัดการพื้นที่ ดิน น้ำ และความมั่นคงทางอาหารในแปลงจำลอง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยตรง ในการพัฒนาทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และการสร้างมูลค่าเพิ่มจาก Soft Power ผ่านการปฏิบัติที่จับต้องได้ ไม่ใช่การท่องจำ

๖.๒ แนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ (๒๑st Century Skills) และการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) การศึกษาในยุคปัจจุบันต้องมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะ ๔Cs ได้แก่ การคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) การสื่อสาร (Communication) และการทำงานร่วมกัน (Collaboration) บูรณาการร่วมกับทักษะการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) การสังเคราะห์สู่การปฏิบัติจริง ขึ้น M – Mindset และขึ้น A – Alliance ขึ้น M ปรับกรอบคิดของครูและผู้เรียนให้มองเห็นโอกาสในการสร้างมูลค่า จากรากเหง้าประวัติศาสตร์ ผสมผสานความคิดสร้างสรรค์เพื่อตอบโจทย์ตลาดร่วมสมัย ขึ้น A ให้บุคลากรและเครือข่าย ๓ ประสานโรงเรียน บ้าน ราษฎร์ชุมชน/ผู้ประกอบการ มาร่วมกันแชร์องค์ความรู้ด้านธุรกิจ การตลาด และทักษะช่าง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นทีม คิดค้นนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่ขายได้จริง

๓. ทฤษฎีวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA Cycle) เครื่องมือการบริหารจัดการเชิงระบบที่ประกอบด้วย Plan (วางแผน), Do (ปฏิบัติ), Check (ตรวจสอบประเมินผล) และ Act (ปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง) มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพองค์กรและการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานอย่างเป็นวัฏจักร การสังเคราะห์สู่การปฏิบัติจริง ขึ้น N, I และ B นำมาใช้เป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการในการกำกับควบคุมคุณภาพของนวัตกรรม NAMDIB Model ทั้งระบบ ดังนี้

- Plan (ขึ้น N – Need Analysis) การวิเคราะห์สารสนเทศความถนัดและข้อจำกัดของผู้เรียนรายบุคคล เพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้ตรงจุด
- Do (ขึ้น A, M, D): ดำเนินงานผางประทีป ปรับกรอบคิด และลงมือปฏิบัติหลักสูตรระยะสั้นและกิจกรรม

- Check (ขั้น I – Inspection & Evaluation) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงรอบด้าน (K-P-A) และประเมินคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐาน
- Act (ขั้น B – Best Practice & Whole-School Approach): การถอดบทเรียนเพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงานของครู ลดความซ้ำซ้อน และยกระดับเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดของโรงเรียน

๗. การออกแบบแนวทางการพัฒนา

นวัตกรรม NAMDIB Model พลิกโฉมทักษะชีวิต และ Soft Power สู่อาศิพยุคใหม่ ในการออกแบบแนวทางการพัฒนานวัตกรรม สถานศึกษาได้นำผลการสังเคราะห์ ๓ ฐานคิดหลักมาแปรเปลี่ยนเป็นโครงสร้างการทำงานเชิงระบบอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

นำทฤษฎีวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA Cycle) มาออกแบบเป็นเส้นทางสายหลัก (Main Track) ในการบริหารจัดการภาพรวม ตั้งแต่การวิเคราะห์ต้นทุน (Plan) การดำเนินงาน (Do) ไปจนถึงการประเมินผลและขยายผล (Check & Act)

นำทฤษฎีการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (Experiential Learning) มาออกแบบเป็นแกนกลางของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเปลี่ยนชั่วโมงเรียนทฤษฎีประวัติศาสตร์ให้เป็นห้องปฏิบัติการอาชีพที่เน้นการลองผิดลองถูก

นำแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ (๒๑st Century Skills) มาออกแบบเป็นเกณฑ์การวัดและประเมินผลสมรรถนะ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และทักษะการเป็นผู้ประกอบการจากการทำ Soft Power ท้องถิ่น

พัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ผ่านขั้น D (Doing) ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนผ่าน ๕ กิจกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเชิงปริมาณที่ ปรับเปลี่ยนกรอบคิดและจิตสำนึกรักบ้านเกิด ผ่านขั้น M (Mindset & Knowledge) ที่เปลี่ยนมุมมองต่อประวัติศาสตร์จากเรื่องเล่าสมัยให้เป็นทุนทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรและงานวิชาการผ่านขั้น N (Need Analysis) ในการสร้างคลังข้อมูลสารสนเทศความถนัดรายบุคคล และขั้น I & B ในการสร้างระบบประกันคุณภาพและถอดบทเรียนเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practice) ของสถานศึกษา

สถานศึกษาได้สร้างกลไกการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่ายภาคี ๓ ประสานอย่างชัดเจนในทุกขั้นตอนของการออกแบบนวัตกรรม ผ่านกระบวนการดังนี้

- ๑) คณะผู้บริหารและครูวิชาการ: ร่วมกันออกแบบโครงสร้างระบบสารสนเทศ (ขั้น N) และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะตามวงจร PDCA (ขั้น I)
- ๒) ครูผู้สอนและปราชญ์ชาวบ้าน/ผู้ประกอบการ ร่วมกันประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เพื่อยกร่างและเขียนคำอธิบายรายวิชา บูรณาการเนื้อหาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเข้ากับทักษะช่างและเทคนิคการตลาดสมัยใหม่ กลายออกมาเป็นคู่มือการจัดกิจกรรม ๕ หลักสูตรอาชีพในขั้น D (Doing)

- ๓) ผู้ปกครองและผู้นำชุมชน ร่วมให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการของตลาดในชุมชน และร่วมออกแบบแนวทางการจัดแสดงผลงานและการเปิดศูนย์เรียนรู้ในชั้น B (Best Practice)

การสร้างนวัตกรรม

สถานศึกษาได้จัดทำพิมพ์เขียว (Blueprint) ขั้นตอนและกิจกรรมในการนำนวัตกรรม NAMDIB Model ไปใช้ปฏิบัติจริง ๖ ขั้นตอน ดังนี้

- ๑) ขั้นตอนที่ ๑ [N] - Need Analysis ครูประจำชั้นและฝ่ายวิชาการใช้เครื่องมือประเมินความถนัดเพื่อคัดแยกผู้เรียนรายบุคคล พร้อมวิเคราะห์ทุนวัฒนธรรมรอบสถานศึกษา
- ๒) ขั้นตอนที่ ๒ [A] - Alliance & Involvement: จัดทำบันทึกความร่วมมือ (MOU) และปฏิทินการทำงานร่วมกับปราชญ์ท้องถิ่นและผู้ประกอบการเพื่อเตรียมทรัพยากร
- ๓) ขั้นตอนที่ ๓ [M] - Mindset & Knowledge: จัดกิจกรรมค่ายจุดประกาย (Orientation Day) ปรับทัศนคติผู้เรียนผ่านการเสวนา ประวัติศาสตร์กินได้ สร้างรายได้จาก Soft Power
- ๔) ขั้นตอนที่ ๔ [D] - Doing via New Historical Approach: ลงมือปฏิบัติจริงผ่าน ๕ กิจกรรม/หลักสูตรอาเซียน
 - การทำผางประทีปร่วมสมัย เรียนรู้ประวัติศาสตร์ความเชื่อ สู่การปั้นและหล่อเทียนของที่ระลึก
 - การทำน้ำลำไยสร้างสรรค์ เรียนรู้วิวัฒนาการเกษตรกรรม สู่การต้ม บรรจุ และแปรรูปเครื่องดื่มคราฟต์
 - การออกแบบและสร้างสรรค์โคมล้านนา เรียนรู้งานหัตถศิลป์ สู่การขึ้นโครงและบุโคมดีไซน์มินิมอล
 - ศิลป์สร้างสรรค์ถุงกาแฟ เรียนรู้วัฒนธรรมกาแฟท้องถิ่น สู่การเย็บและรีไซเคิลกระสอบเป็นกระเป๋าแฟชั่น
 - วิถีเกษตรโคกหนองนาโมเดล เรียนรู้ภูมิปัญญาจัดการน้ำป่าโบราณ สู่การลงมือทำแปลงเกษตรความมั่นคงทางอาหาร
 - หลักสูตรอาเซียนสายสั้น เรียนรู้ทักษะอาชีพ สู่การสร้างรายได้

กิจกรรมการทำผางประทีปร่วมสมัย

กิจกรรมนี้มุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) ตั้งแต่การเลือกใช้วัสดุ การออกแบบลวดลาย การขึ้นรูป การตกแต่ง และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม การวางแผน และการเป็นผู้ประกอบการเบื้องต้น ซึ่งสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างรายได้ระหว่างเรียน หรือพัฒนาเป็นอาชีพในอนาคต นอกจากนี้ กิจกรรมยังเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทำผางประทีป ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความสำคัญต่อประเพณีล้านนา โดยเฉพาะการใช้ในงานประเพณียี่เป็งและพิธีกรรมทางศาสนา ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์

ของท้องถิ่น ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทย และสามารถต่อยอดองค์ความรู้สู่การสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ สร้างรายได้ และพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

กิจกรรมการทำน้ำลำไยสร้างสรรค์

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ ได้จัดกิจกรรม การทำน้ำลำไยสดสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในท้องถิ่น โดยนำ ลำไยสดจากสวนในชุมชนตำบลน้ำดิบ ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของตำบลน้ำดิบ มาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ น้ำลำไยสด ที่มีคุณภาพ สะอาด ปลอดภัย และมีรสชาติอร่อย ภายใต้กระบวนการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning)

กิจกรรมนี้เป็นการบูรณาการการเรียนรู้กับบริบทของท้องถิ่น ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของทรัพยากรในชุมชน รู้จักใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตลอดจนปลูกฝัง

แนวคิดการเป็นผู้ประกอบการ มีทักษะอาชีพ และสามารถนำองค์ความรู้ไปต่อยอดเพื่อสร้างรายได้ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้อย่างยั่งยืน ตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์โคมล้านนา

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ ได้จัดกิจกรรม การทำโคมล้านนา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ โดยได้รับความอนุเคราะห์จาก ปราชญ์ชาวบ้านในตำบลน้ำดิบ มาเป็นวิทยากรถ่ายทอดองค์ความรู้และสาธิตขั้นตอนการประดิษฐ์โคมล้านนา เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากผู้มีความรู้และประสบการณ์จริง อันเป็นการสืบสานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นล้านนาให้คงอยู่สืบไป

กิจกรรมนี้ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม ความประณีต ความรับผิดชอบ ความอดทน และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า อีกทั้งยังเป็นการปลูกฝังแนวคิดด้านการเป็นผู้ประกอบการ โดยสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อสร้างรายได้ในโอกาสต่าง ๆ เช่น งานประเพณียี่เป็ง งานวัด งานเทศกาล และการจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ถุงกาแฟ

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ ได้จัดกิจกรรม ศิลป์สร้างสรรค์ถุงกาแฟ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน เรียนรู้การนำวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ประโยชน์ (Upcycling) โดยนำถุงกาแฟที่ใช้แล้ว มาประดิษฐ์เป็น กระเป๋าและผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์รูปแบบต่าง ๆ ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาทักษะ อาชีพและความคิดสร้างสรรค์

กิจกรรมนี้ยังส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะที่สำคัญ ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ การคิด แก้ปัญหา ความประณีต ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การสื่อสาร และการวางแผนการทำงาน ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

กิจกรรมวิถีเกษตรโคกหนองนาโมเดล

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ ได้จัดกิจกรรม วิถีเกษตรโคกหนองนาโมเดล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้การทำเกษตรตามแนวพระราชดำริ โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) ภายในแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและต่อยอดเป็นอาชีพได้

กิจกรรมวิถีเกษตรโคกหนองนาโมเดล ยังเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการดำรงชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดี ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า และเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างเยาวชนที่มีคุณธรรม มีทักษะอาชีพ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต

- ๕) ขั้นตอนที่ ๕ [I] - Inspection & Evaluation: คณะกรรมการร่วม (ครูและปราชญ์) ประเมินสมรรถนะ K-P-A รายบุคคล และประเมินมาตรฐานผลิตภัณฑ์ตามวงจร PDCA
- ๖) ขั้นตอนที่ ๖ [B] - Best Practice & Whole-School Approach: ถอดบทเรียนความสำเร็จ จัดตั้งแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน และนำหลักสูตร/ผลิตภัณฑ์ขยายผลสู่ตลาดชุมชน

ก่อนที่จะนำนวัตกรรม NAMDIB Model ไปประกาศใช้จริงในสถานศึกษา คณะทำงานได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และความเป็นไปได้ (Feasibility & Validity Check) ผ่าน ๓ กระบวนการหลัก การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ นำร่างโมเดลและหลักสูตรระยะสั้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล และปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อประเมินความสอดคล้องและความถูกต้องเชิงวิชาการ การทดลองใช้กลุ่มย่อย นำกิจกรรมในขั้น D (Doing) ไปทดลองปฏิบัติจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กจำนวน ๕-๑๐ คน เพื่อทดสอบเวลาที่ใช้ ความยากง่ายของเนื้อหา ทักษะเชิงช่าง และข้อจำกัดของวัสดุอุปกรณ์ การวิเคราะห์ความคุ้มค่าและต้นทุน ร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาตรวจสอบงบประมาณ สถานที่ และความพร้อมของปราชญ์เครือข่าย เพื่อยืนยันว่ากิจกรรมทั้งหมดสามารถปฏิบัติได้จริงภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ โดยไม่ต้องเป็นภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง

๘. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา

การขับเคลื่อนนวัตกรรม NAMDIB Model ให้เกิดผลสัมฤทธิ์และมีประสิทธิภาพสูงสุด ยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้ามามีบทบาทสำคัญ ในการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ และร่วมประเมินผลอย่างชัดเจน ดังนี้

๑) บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาทำหน้าที่เป็น ผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) และผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) โดยมีส่วนร่วม สำคัญในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านนโยบายและการวางแผน ร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบายการขับเคลื่อน Soft Power และทักษะอาชีพเข้าสู่แผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา
- ด้านการบริหารจัดการทรัพยากร อนุมัติงบประมาณ จัดสรรเวลาในโครงสร้าง หลักสูตร และสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ใน ท้องถิ่น
- ด้านการสร้างเครือข่ายและการกำกับดูแล เป็นตัวแทนสถานศึกษาในการลงนาม ความร่วมมือ (MOU) กับภาคีเครือข่ายภายนอก พร้อมทั้งเป็นประธานในการ กำกับติดตามและประเมินผลนวัตกรรมตามวงจร PDCA ในขั้น I (Inspection)

๒) บทบาทและการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษา

- ครูผู้สอนทำหน้าที่เป็น ผู้จัดการการเรียนรู้ร่วมสร้าง (Learning Co-Designer) และโค้ช (Coach) โดยมีส่วนร่วมในฐานะผู้ขับเคลื่อนหลัก
- ด้านงานวิชาการและระบบสารสนเทศ ครูประจำชั้นและครูฝ่ายวิชาการร่วมกัน พัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลในชั้น N (Need Analysis) เพื่อสร้าง คลังข้อมูลสมรรถนะและความถนัดของนักเรียน
- ด้านการจัดการเรียนรู้ ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกันทำ PLC และจับมือกับ ปรชาญชาวบ้านและวิทยาลัยการอาชีพป่าซางเพื่อดำเนินการหลักสูตรทักษะอาชีพ ระยะสั้น ๕ กิจกรรมในขั้น D (Doing) พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนบทบาทจากการ บรรยายมาเป็นผู้ให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกในการลงมือทำ
- ด้านการวัดผลและถอดบทเรียน ครูร่วมประเมินสมรรถนะจริง (K-P-A) ของผู้เรียน และร่วมถอดบทเรียนความสำเร็จเพื่อพัฒนาเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในขั้น B (Best Practice)

๓) บทบาทและการมีส่วนร่วมของนักเรียน

- นักเรียนทำหน้าที่เป็น ศูนย์กลางของการพัฒนา และผู้ลงมือสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยมีส่วนร่วมดังนี้
- ด้านการสะท้อนความต้องการ ร่วมให้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความถนัด ความสนใจ และช่องว่างการเรียนรู้ของตนเองในชั้น N (Need Analysis) เพื่อให้ได้หลักสูตรที่ตรงใจ
- ด้านการลงมือปฏิบัติและสร้างสรรค์ นักเรียนทุกคนเข้าร่วมปฏิบัติจริงใน ๕ กิจกรรมหลัก ได้แก่ กิจกรรมการทำผางประทีปร่วมสมัย, กิจกรรมการทำน้ำลำไยสร้างสรรค์, กิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์โคล้านนา, กิจกรรมศิลป์สร้างสรรค์ถุงกาแฟ, กิจกรรมวิถีเกษตรโคกหนองนาโมเดล โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และการทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อเปลี่ยนรากเหง้าภูมิปัญญาให้เป็นผลิตภัณฑ์ยุคใหม่
- ด้านการนำเสนอและสะท้อนคิด นำเสนอชิ้นงาน/นวัตกรรมของตนเอง สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการประเมิน และทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์หรือผู้นำเสนอความรู้ในแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน

๔) บทบาทและการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

- คณะกรรมการสถานศึกษาทำหน้าที่เป็น ผู้ให้ข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์ และผู้กลั่นกรองคุณภาพ โดยมีส่วนร่วมดังนี้
- ด้านการพิจารณาและอนุมัติ ร่วมพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรทักษะอาชีพ ระยะสั้นทั้ง ๕ กิจกรรม และเห็นชอบการพัฒนากระบวนการศึกษาที่เน้น Soft Power เพื่อให้มั่นใจว่าตอบโจทย์บริบทของท้องถิ่น
- ด้านการเชื่อมโยงและสนับสนุน ช่วยประสานสัมพันธ์และดึงทรัพยากร ทั้งในด้านงบประมาณ อุปกรณ์ หรือทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนกับปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญที่อยู่นอกพื้นที่
- ด้านการติดตามผล ร่วมเป็นคณะกรรมการในการตรวจเยี่ยมชมแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

๕. บทบาทและการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานอื่น

ชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภายนอก ทำหน้าที่เป็น ภาควิชาเครือข่ายร่วมสร้างความรู้ (Knowledge Partnership) และผู้สนับสนุนช่องทางการตลาด ในชั้น A (Alliance & Involvement) ดังนี้

- ประชาชนชาวบ้านและผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่น ร่วมออกแบบเนื้อหาและเป็นวิทยากรหลักในการสาธิต ถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะเชิงช่างดั้งเดิม ให้แก่ครูและนักเรียนอย่างถูกต้อง
- ผู้ประกอบการและร้านค้าในท้องถิ่น สนับสนุนวัตถุประสงค์เชิงพาณิชย์ โดยการมอบวัสดุเหลือใช้อย่างถูกกระสอบกาแฟ ให้คำแนะนำด้านเทคนิคการตลาด สร้างสรรค์ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน และเปิดพื้นที่จำหน่ายสินค้าให้แก่ชิ้นงานของนักเรียน
- หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่น เช่น อบต., หมู่บ้านน้ำดิบน้อย, วิทยาลัยการอาชีพป่าซาง น้อมนำศาสตร์พระราชาและการจัดทำแปลงสาธิตโคกหนองนาโมเดล รวมถึงร่วมประชาสัมพันธ์และขยายผลแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนให้เป็นจุดศึกษาฐานงานของชุมชน

๙. การนำไปใช้

เพื่อให้การขับเคลื่อนนวัตกรรม NAMDIB Model ลงสู่การปฏิบัติจริงในสถานศึกษาเกิดประสิทธิภาพสูงสุดและมีความต่อเนื่อง สถานศึกษาได้กำหนดขั้นตอนและแนวทางการนำไปใช้จริงอย่างเป็นระบบ ๕ ด้าน ดังนี้:

๑) การจัดทำเอกสารคู่มือและแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน

สถานศึกษาได้จัดทำ "คู่มือการดำเนินงานนวัตกรรม NAMDIB Model พลิกโฉมทักษะชีวิต และ Soft Power สู่อาชีพยุคใหม่" เพื่อเป็นแนวเดียวกับวิชาการและแนวทางปฏิบัติ (Action Plan) ให้แก่บุคลากร โดยภายในเอกสารประกอบด้วยเอกสารสำคัญ ๓ ส่วนหลัก แนวทางการบริหารจัดการภาพรวม: โครงสร้างขั้นตอน N-A-M-D-I-B และบทบาทหน้าที่ของภาคีเครือข่าย ๓ ประสาน ชุดคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรมเชิงรุกและคำอธิบายของ ๕ กิจกรรมและหลักสูตรทักษะอาชีพพระยาสั่น ที่ระบุขั้นตอนการสอน วัสดุอุปกรณ์ และเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ไว้อย่างละเอียด และเครื่องมือวัดและประเมินผล แบบฟอร์มระบบสารสนเทศความถนัดรายบุคคล และแบบประเมินสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการตามสภาพจริงตามวงจร PDCA

๒) การชี้แจงและสร้างความเข้าใจแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ก่อนการเปิดภาคเรียนและเริ่มต้นการใช้หลักสูตร สถานศึกษาได้จัดกิจกรรมประชุมเพื่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน ให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่ม

- กลุ่มครูและบุคลากร จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อชี้แจงเป้าหมายตัวชี้วัดเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงทำความเข้าใจแนวทางการใช้คู่มือการจัดการเรียนรู้

- กลุ่มปราชญ์ชาวบ้านและผู้ประกอบการ จัดการประชุมชี้แจงบทบาทการเป็นวิทยากรร่วม การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ห้องเรียน และการเชื่อมโยงระบบการตลาดเข้าสู่โรงเรียน
- กลุ่มนักเรียนและผู้ปกครอง จัดประชุมชี้แจงสร้างความตระหนักรู้ให้เห็นคุณค่าของการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่สร้างรายได้เสริมได้จริง เพื่อลดความกังวลและสร้างแรงบันดาลใจจากที่บ้าน

๓) การสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณในการดำเนินงาน

ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาได้ร่วมกันบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อเอื้อต่อการลงมือปฏิบัติจริงในขั้น D (Doing) โดยไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ดังนี้

- การจัดสรรงบประมาณ อนุมัติงบประมาณจากโครงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและงบประมาณจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์พื้นฐานที่จำเป็น เช่น อุปกรณ์ทำโคลม ขวดบรรจุภัณฑ์

๔) การนิเทศ ติดตาม และให้ความช่วยเหลือระหว่างดำเนินงาน

- สถานศึกษาได้ฝังระบบประกันคุณภาพไว้ในขั้น I (Inspection & Evaluation) โดยแต่งตั้ง "คณะกรรมการนิเทศภายในเชิงกลยุทธามิตร" ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร ครูวิชาการ และปราชญ์ท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ดังนี้ การสังเกตการณ์ในชั้นเรียน ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมฐานกิจกรรมทั้ง ๕ ฐานตามปฏิทิน เพื่อดูความสอดคล้องของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก การให้ความช่วยเหลือหน่วยงาน รับฟังปัญหาและร่วมแก้ไขข้อจำกัดทันที การกำกับตัวชี้วัด ตรวจสอบความก้าวหน้าการจัดทำคลังข้อมูลสารสนเทศความถนัดรายบุคคล เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนาตรงตามเป้าหมาย

๕) การจัดแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

เพื่อยกระดับทักษะของครูและรักษาความยั่งยืนของนวัตกรรม สถานศึกษาได้กำหนดให้มีการจัดกิจกรรม PLC (Professional Learning Community) เป็นประจำทุกสัปดาห์ โดยสร้างรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนี้

วง PLC ข้ามกลุ่มสาระ ครูผู้สอนทั้ง ๕ ฐานกิจกรรมมาร่วมสะท้อนคิด (Reflection) ร่วมกับครูวิชาการ เพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคการคุมชั้นเรียน การกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน และการถอดบทเรียนข้อผิดพลาดในการทำชิ้นงาน

วง PLC ร่วมกับภาคีเครือข่ายภายนอก เชิญปราชญ์ชาวบ้านและผู้ประกอบการมาร่วมวงสะท้อนคุณภาพผลิตภัณฑ์ของนักเรียน เพื่อประเมินความพร้อมสู่การตลาดจริงในตลาดชุมชน

การจัดมหกรรมภูมิปัญญาสร้างสรรค์ (Local Wisdom Fair) เปิดพื้นที่ชวนครูและนักเรียนจัดนิทรรศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในลักษณะตลาดนัด เพื่อนำเสนอ Best Practice ชิ้นงานเด่น และแบ่งปันแนวคิดการพัฒนา Soft Power ร่วมกันทั้งโรงเรียน

๑๐. การนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนา

เพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพของนวัตกรรม NAMDIB Model สถานศึกษาได้วางระบบการตรวจสอบในชั้น I และการปรับปรุงในชั้น B ไว้อย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเกณฑ์การดำเนินงาน ๕ ด้าน ดังนี้

๑) การประเมินคุณภาพของนวัตกรรมการพัฒนาการศึกษา

สถานศึกษาได้กำหนดกรอบและเครื่องมือประเมินคุณภาพนวัตกรรมในภาพรวม โดยแบ่งการประเมินออกเป็น ๓ มิติหลัก เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ มิติด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมและหลักสูตร ความพร้อมของคู่มือการดำเนินงาน และความสอดคล้องของการจัดกิจกรรมเชิงรุก มิติด้านคุณภาพผู้เรียน ประเมินทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการรายบุคคล ผ่านการประเมินตามสภาพจริง โดยกำหนดเป้าหมายเชิงคุณภาพให้ผู้เรียนร้อยละ ๘๕ ขึ้นไปอยู่ในระดับดี ขึ้นไป มิติด้านชิ้นงาน/ผลิตภัณฑ์ ประเมินคุณภาพผลผลิตของนักเรียน โดยมีเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์รองรับ

๒) การประเมินผลแบบมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

การวัดและประเมินผลนวัตกรรมนี้ไม่ได้ดำเนินงานโดยครูผู้สอนเพียงลำพัง แต่ใช้กลไกคณะกรรมการประเมินร่วม เพื่อความรอบด้านและสะท้อนความจริง ครูและผู้บริหาร ประเมินความก้าวหน้าในระบบคลังข้อมูลสารสนเทศความถนัดรายบุคคล และประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ปรากฏชาวบ้านและผู้ประกอบการ ร่วมเป็นกรรมการตัดสินและให้คะแนนคุณภาพชิ้นงาน/ผลิตภัณฑ์ของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานที่ตลาดและชุมชนยอมรับจริง ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการประเมินพฤติกรรมและความเปลี่ยนแปลงด้านทักษะชีวิตของบุตรหลานเมื่ออยู่ที่บ้าน เช่น ความรับผิดชอบ การแก้ปัญหา และการช่วยเหลืองานครอบครัว

๓) การประเมินความพึงพอใจต่อนวัตกรรม

สถานศึกษาได้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจเชิงระบบ ๕ ระดับคะแนน หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินงานหลักสูตร เพื่อนำเสียงสะท้อนมาใช้เป็นฐานในการพัฒนา โดยจำแนกกลุ่มเป้าหมายดังนี้ ความพึงพอใจของผู้เรียน ประเมินความสุขในการเรียนรู้ ความพึงพอใจต่อรูปแบบกิจกรรมการลงมือทำ และความมั่นใจในการนำทักษะไปใช้สร้างรายได้เสริม ความพึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชน ประเมินความพึงพอใจต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุตรหลาน และประโยชน์ของโครงการที่มีต่อการอนุรักษ์ Soft Power ท้องถิ่น ความพึงพอใจของครูและภาคีเครือข่าย ประเมินความพึงพอใจต่อระบบสนับสนุน งบประมาณ และเครื่องมือคู่มือในการดำเนินงาน

๔) การสรุปและรายงานผลการประเมินนวัตกรรม

เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา ฝ่ายวิชาการและคณะทำงานจะทำการรวบรวมข้อมูลดิบทั้งหมดเข้าสู่กระบวนการจัดทำเอกสารรายงาน โดยดำเนินการดังนี้ จัดทำรายงานผลการประเมินโครงการ สรุปสถิติตัวชี้วัดเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างเป็นระบบ ระบุร้อยละความสำเร็จของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ และสรุปงบประมาณที่ใช้จริง การถอดบทเรียน ระบุจุดเด่น ปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดที่พบระหว่างหน้างาน การเผยแพร่รายงาน นำเสนอรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พร้อมทั้งจัดทำสรุปฉบับย่อ ในรูปแบบดิจิทัลเพื่อเผยแพร่ให้ผู้ปกครองและชุมชนรับทราบผ่านเว็บไซต์และช่องทางออนไลน์ของโรงเรียน

๕) การนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนา

ข้อมูลจากรายงานผลและการประเมินความพึงพอใจ จะถูกนำเข้าสู่ที่ประชุม PLC ของสถานศึกษาในชั้น B เพื่อวางแผนปรับปรุงนวัตกรรมในรอบปีถัดไปทันที ปรับปรุงด้านหลักสูตรและกิจกรรม หากพบว่าถูกระงับการประเมินความพึงพอใจเกินไปสำหรับนักเรียนบางกลุ่ม ก็จะปรับเพิ่มทักษะพื้นฐานและเครื่องมือช่วยเย็บให้เหมาะสม พัฒนาสู่แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ นำข้อผิดพลาดมาแก้ไขและบันทึกไว้ในคู่มือดำเนินงานฉบับปรับปรุงใหม่ เพื่อลดเวลาการลองผิดลองถูกของครูรุ่นต่อไป และยกระดับความยั่งยืน นำผลผลิตที่ได้มาตรฐานในระดับดีมาก ไปจัดแสดงในศูนย์เรียนรู้ของโรงเรียน และวางแผนจับมือกับวิสาหกิจชุมชนเพื่อขยายช่องทางการตลาดออนไลน์ ขับเคลื่อนให้หลักสูตรระยะสั้นนี้เป็นเครื่องมือสร้างอาชีพที่มั่นคงของชุมชนต่อไป

๑๑. ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา

จากการขับเคลื่อนและพัฒนานวัตกรรมอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้สถานศึกษาเกิดความเปลี่ยนแปลงและยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการใน ๔ มิติสำคัญ โดยใน ด้านข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา โรงเรียนมีระบบการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษาที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ และเป็นปัจจุบัน ทั้งในระดับสถานศึกษาและระดับห้องเรียน มีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบที่ทันสมัย เอื้อต่อการนำฐานข้อมูลและผลการวิเคราะห์เหล่านั้นไปใช้ในการวางแผนบริหารจัดการงานวิชาการและพัฒนากิจการจัดการเรียนการสอนได้อย่างคุ้มค่า พร้อมทั้งมีการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศและกิจกรรมของโรงเรียนผ่านสื่อที่หลากหลายอย่างเป็นรูปธรรม สำหรับ ด้านการดำเนินการบริหารจัดการของสถานศึกษา โรงเรียนได้จัดทำแผนงานโครงการและกิจกรรมที่ร้อยรัดสอดคล้องกับตัวนวัตกรรม มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบการออกแบบการเรียนรู้ครอบคลุมทุกรายวิชาที่ต้องปรับปรุงพัฒนา พร้อมทั้งกำหนดปฏิทินการดำเนินงาน การนิเทศติดตาม และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้เกิดกลไกการนิเทศภายในที่ต่อเนื่องเชิงระบบ และสามารถนำผลการดำเนินงานมาใช้วางแผนพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ใน ด้านการมีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการศึกษา นวัตกรรมนี้ช่วยสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยบุคลากรภายในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่ายต่างมีส่วนร่วมสะท้อนคิด ร่วมวางแผน และตรวจสอบการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาได้ส่งเสริมและขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) รวมถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายให้มีความเข้มแข็ง โดยมีผู้เชี่ยวชาญร่วมให้ความรู้และคำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการพัฒนาโรงเรียนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบ และท้ายที่สุดใน ด้านการยอมรับที่มีต่อสถานศึกษา นวัตกรรมนี้ได้รับการยอมรับและสนับสนุนอย่างดียิ่งจากผู้บริหารและคณะครูที่ร่วมใจปฏิบัติตามกระบวนการ ขณะที่นักเรียนและทุกภาคส่วนในชุมชนต่างเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ดัชนีความพึงพอใจภาพรวมของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนที่มีต่อนวัตกรรมการพัฒนานี้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานระดับสูงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ สะท้อนถึงความสำเร็จในการพลิกโฉมองค์กรสู่การเป็นแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นและทักษะอาชีพที่มีประสิทธิภาพ

๑๒. ผลที่เกิดกับครูผู้สอน

การนำนวัตกรรม NAMDIB Model ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะและความเป็นวิชาชีพของครูผู้สอนอย่างเป็นระบบใน ๔ มิติหลัก โดยใน ด้านการออกแบบการเรียนรู้ ครูผู้สอนสามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการประเมินคุณลักษณะผู้เรียนรายบุคคลมาใช้เป็นฐานในการออกแบบการเรียนรู้ได้อย่างตรงจุด มีการกำหนดเป้าหมายที่ครอบคลุมทั้งด้านองค์ความรู้ ทักษะกระบวนการตามมาตรฐาน ตัวชี้วัด และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีการเลือกใช้หลักการและเทคนิคการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนานวัตกรรม ตลอดจนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบครบถ้วนสมบูรณ์ และผ่านการตรวจสอบอย่างถูกต้องก่อนนำไปใช้ สำหรับ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมได้ตรงตามแผนงานที่วางไว้ โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ (Active Learning) ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ มีการเลือกใช้สื่อเทคโนโลยี และสารสนเทศที่ทันสมัยเข้ามาประกอบการสอน พร้อมทั้งเข้ารับการนิเทศภายในเพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ใน ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนสามารถออกแบบและพัฒนาสื่อนวัตกรรม หรือเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ สะดวกต่อการใช้งาน โดยดึงผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบ เลือกใช้ หรือผลิตสื่อร่วมกัน อีกทั้งสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ มีการประเมินคุณภาพของสื่อโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสะท้อนคิด และนำผลประเมินมาปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น และท้ายที่สุดใน ด้านการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนมีทักษะในการเลือก วางแผน และออกแบบเครื่องมือรวมถึงวิธีการวัดผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนวัตกรรม สามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพ ถูกต้องตามหลักวิชาการ และนำเครื่องมือไปใช้พร้อมกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนเหมาะสม

ตลอดจนนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลมาใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบต่อเนื่อง ตลอดจนวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศผลการประเมินแก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันรับทราบพัฒนาการของผู้เรียนในรายบุคคลอย่างเป็นรูปธรรม

๓. ผลที่เกิดกับผู้เรียน

การนำนวัตกรรม NAMDIB Model มาขับเคลื่อนหลักสูตรทักษะอาชีพพระยาสัน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเปลี่ยนแปลงและมีผลการพัฒนาที่เด่นชัดเป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษาใน ๕ มิติสำคัญ โดยใน ด้านความรู้ ความเข้าใจ ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของแหล่งเรียนรู้ ชุมชน คุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น และหลักการพื้นฐานของแต่ละฐานการเรียนรู้ สามารถอธิบาย ขั้นตอน กระบวนการผลิต และแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ได้ตาม เป้าหมายการพัฒนาที่วางไว้ สำหรับ ด้านทักษะและความสามารถ ผู้เรียนพัฒนาทักษะวิชาชีพเชิงช่างและการแปรรูปผลผลิตได้อย่างดีเยี่ยม มีสมรรถนะในการคิดสร้างสรรค์ การวางแผนงาน ทักษะ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และความประณีตในการลงมือปฏิบัติจริงจนสามารถสร้างสรรค์ชิ้นงานหรือนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ระดับมาตรฐานได้สำเร็จครบทุกกิจกรรม นอกจากนี้ใน ด้านคุณลักษณะ สมรรถนะ และเจตคติ ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์และรากเหง้าวัฒนธรรมของท้องถิ่น ตระหนักถึงคุณค่าของความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม และมีเจตคติที่ดีต่อการศึกษาต่อสายอาชีพ โดยผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ (Active Learning) ในระดับดีเยี่ยมตาม เป้าหมาย ยิ่งไปกว่านั้นใน ด้านการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ ทักษะ อาชีพ และสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการเบื้องต้น ไปใช้ในการพึ่งพาตนเอง ดำรงชีวิตอย่างพอประมาณมีเหตุผลตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปต่อยอดเพื่อสร้างรายได้เสริมระหว่างเรียนหรือเป็นรากฐานในการประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างเป็นรูปธรรม และท้ายที่สุดใน ด้านการเผยแพร่ความรู้ ผู้เรียนสามารถสะท้อนคิด ถอดบทเรียน และนำองค์ความรู้รวมถึงทักษะ ปฏิบัติที่ได้รับ ไปถ่ายทอด แนะนำ หรือเผยแพร่ให้แก่เพื่อน นักเรียนรุ่นน้อง ผู้ปกครอง และบุคคลภายนอกที่เข้ามาศึกษาดูงานแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นที่ฝึกทักษะอาชีพที่มีประสิทธิภาพ

๑๔. การขยายผล/การเผยแพร่

๑) การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และขยายผลในระดับสถานศึกษาการดำเนินงาน นำคู่มือการจัดกิจกรรม ๕ หลักสูตรทักษะอาชีพพระยาสันและระบบสารสนเทศความถนัดรายบุคคลไปประกาศใช้และขยายผลกับนักเรียนครบทุกระดับชั้น ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ทั้งโรงเรียนช่องทางการประชาสัมพันธ์ มีการจัดนิทรรศการภายในโรงเรียน ภายใต้ชื่อ ตลาดนัดภูมิปัญญาสร้างสรรค์ เพื่อให้ครูและนักเรียนทุกห้องเรียนได้นำเสนอ Best Practice และร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านวง PLC ภายในองค์กรอย่างเป็นรูปธรรม

๒) การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และขยายผลในระดับกลุ่มสถานศึกษาหรือระหว่างหน่วยงานการดำเนินงาน ขยายผลความร่วมมืออย่างเป็นระบบกับสถาบันอาชีวศึกษา โดยเฉพาะวิทยาลัยการอาชีพป่าซาง ในการร่วมพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นต้นแบบ และเปิดโอกาสให้โรงเรียนเครือข่ายขนาดเล็กในตำบลน้ำดิบและตำบลใกล้เคียงเข้าร่วมศึกษาดูงาน ช่องทางการประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรม Workshop แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูวิชาการในกลุ่มสถานศึกษา เพื่อส่งต่อพิมพ์เขียวคู่มือการจัดกิจกรรมไปประยุกต์ใช้ในโรงเรียนที่มีบริบทวัฒนธรรมล้านนาคล้ายคลึงกัน

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ จดหมายข่าว ประชาสัมพันธ์

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ
CHUMCHONTAMBONNAMDIB SCHOOL
ต.น้ำดิบ อ.ป่าซาง จ.ลำพูน

นายนิศธร วรรณมะกอก
ผู้อำนวยการโรงเรียน

กิจกรรมการทำผางประทีปพร้อมสมัย

กิจกรรมนี้มุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) ตั้งแต่การเลือกใช้วัสดุ การออกแบบลวดลาย การขึ้นรูป การตกแต่ง และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม การวางแผน และการเป็นผู้ประกอบการเบื้องต้น ซึ่งสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างรายได้ระหว่างเรียน หรือพัฒนาเป็นอาชีพในอนาคต นอกจากนี้ กิจกรรมยังเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทำผางประทีป ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความสำคัญต่อประเพณีล้านนา โดยเฉพาะการใช้ในงานประเพณียี่เป็งและพิธีกรรมทางศาสนา ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทย และสามารถต่อยอดองค์ความรู้สู่การสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ สร้างรายได้ และพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ จดหมายข่าว ประชาสัมพันธ์

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ
CHUMCHONTAMBONNAMDIB SCHOOL
ต.น้ำดิบ อ.ป่าซาง จ.ลำพูน

นายนิศธร วรรณมะกอก
ผู้อำนวยการโรงเรียน

กิจกรรมการออกแบบ และสร้างสรรค์โคมล้านนา

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ ได้จัดกิจกรรม การทำโคมล้านนา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยได้รับความอนุเคราะห์จากปราชญ์ชาวบ้านในตำบลน้ำดิบ มาเป็นวิทยากรถ่ายทอดองค์ความรู้และสาธิตขั้นตอนการประดิษฐ์โคมล้านนา เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากผู้มีความรู้และประสบการณ์จริง อันเป็นการสืบสานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นล้านนาให้คงอยู่สืบไป กิจกรรมนี้ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนากทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม ความประณีต ความรับผิดชอบ ความอดทน และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า อีกทั้งยังเป็นการปลูกฝังแนวคิดด้านการเป็นผู้ประกอบการ โดยสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการผลิตโคมล้านนาเพื่อสร้างรายได้ในโอกาสต่าง ๆ เช่น งานประเพณียี่เป็ง งานวัด งานเทศกาล และการจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ จดหมายข่าว ประชาสัมพันธ์

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ
CHUMCHONTAMNAMDIB SCHOOL
ต.น้ำดิบ อ.ป่าซาง จ.ลำพูน

นายนิศธร วรรณมะกอก
ผู้อำนวยการโรงเรียน

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ถุงกาแฟ

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ ได้จัดกิจกรรม ศิลปะสร้างสรรค์ถุงกาแฟ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้การนำวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ประโยชน์ (Upcycling) โดยนำถุงกาแฟที่ใช้แล้ว มาประดิษฐ์เป็นกระเป๋าสาน และผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์รูปแบบต่าง ๆ ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาทักษะอาชีพและความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมนี้ยังส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะที่สำคัญ ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ การคิดแก้ปัญหา ความประณีต ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การสื่อสาร และการวางแผนการทำงาน ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ จดหมายข่าว ประชาสัมพันธ์

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ
CHUMCHONTAMBONNAMDIB SCHOOL
ต.น้ำดิบ อ.ป่าซาง จ.ลำพูน

นายนิศธร วรรณมะกอก
ผู้อำนวยการโรงเรียน

กิจกรรมวิถีเกษตรโคกหนองนาโมเดล

โรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ ได้จัดกิจกรรม วิถีเกษตรโคกหนองนาโมเดล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน เรียนรู้การทำเกษตรตามแนวพระราชดำริ โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ ในการจัดการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) ภายในแหล่ง เรียนรู้ของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน และต่อยอดเป็นอาชีพได้ กิจกรรมวิถีเกษตรโคกหนองนาโมเดล ยังเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการ ดำรงชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดี ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า และเห็นคุณค่า ของภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือ ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างเยาวชนที่มีคุณธรรม มีทักษะอาชีพ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต

ภาคผนวก

คำสั่งโรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ

ที่ ๐๘๗/๒๕๖๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดทำกระบวนการหรือวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practices)
เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนมาตรฐานสากล

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายให้โรงเรียนมาตรฐานสากลเป็นนวัตกรรมจัดการศึกษาที่เป็นยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนการพัฒนาองค์กรจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานเทียบเท่าสากล ผู้เรียนมีศักยภาพและความสามารถทัดเทียมกับผู้เรียนนานาชาติด้วยระบบคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล ในการจัดทำกระบวนการหรือวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศเป็นการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนมาตรฐานสากล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ วรรค ๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานดำเนินการจัดทำกระบวนการหรือวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ และเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนมาตรฐานสากล ดังนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วย

๑.๑ นายนิธิธร	วรรณะนอก	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๑.๒ นางนุชจิรา	ใจคำปิ่น	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๑.๓ นายพิชิต	ทองระวงสินธุ์	ครูชำนาญการพิเศษ	เลขานุการ

มีหน้าที่ ให้คำปรึกษาสั่งการกำกับติดตามและดำเนินงานให้เกิดคุณภาพเพื่อให้เกิดการดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๒. คณะกรรมการดำเนินงาน ประกอบด้วย

๒.๑ นางสาวกนกวรรณ	ปาประศักดิ์
๒.๒ นางสาวสุพิดา	สมบัติใหม่
๒.๓ นางสาวสุจิตรา	มนทาทิพย์

มีหน้าที่ ๑.เตรียมข้อมูลให้ถูกต้องและครบถ้วนตามประเด็นที่ต้องนำเสนอในรายงาน

๒.จะทำเลมรายงานตามรูปแบบที่กำหนดและส่งภายในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ขอให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่ให้เกิดประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เพื่อบังเกิดผลดีต่อโรงเรียนและทางราชการสืบไป
สั่ง ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายนิศิธร วรรณมะกอก)
ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนตำบลน้ำดิบ